

Anneme Öldüğümü Söylemeyin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 06 Şubat 2018

Bir şiirdeyim aslında, yoz kelimelerden ördüğüm sıra dışı duygular kadar yansızım yine şehrin ışıklarını mimleyen o ay yüzlü şelalesi ömrün gıyabında ve bir yıldız kadar kırpık içimin balyaları.

Sehven yeniğim, kayıtsız yüreklerin sakladığı bir cesedin de önsözüyüm.

Şimdi mahrem yakalarında şehrin; yanlı aşklarında koyu gölgelerin bir de imlerin derdindeyim... hani olur da saf tutan bir deyişte belki minvalinde kayıp bir mevsime denk düşerim diye.

Aşkın saflığından uzak insanlık ve yalın ayak kelim bilfil üreyen içimin hezeyanlarında ben bile yenik düşerken.

Aşkın hidayetinde yanlı bir isyan yine iblisin şerrine binaen bir meleğin kanatlarında dokunmanın rehaveti ile çakıldığım gökyüzü... hazan ihbar ederken baharı ve yaftalarken soluk tenini yalanların... gümlen iç sesinde kör inadımın, yanlı bir aşka daha isyan eden aşk meleğinin de uğramışken gazabına ve evet, yine tetikleyen hüzne gebeyim.

Şehit mertebesine ulaşmış olmayı dilerdim, demeyi şerh düştüm geceye belki irkilen bir isyanla tabu bildiğim hoyrat duygulara infilakımdır bunca sitem ötesi yalan ve yalan ötesi zulüm.

Mertebeden mertebeye atlıyorum.

Gölgeden gölgeye sıçrayan densiz bir fıtrat yine aşkın kelimasına yanık; yüreğin garbında tetikte: belki öksüzlüğü imlerin hatta şerh düştüğüm kılıksız bir şiirde, debdebeli aşklara özentî babında sessizce vurulduğum tarafınca şakağında aşkın boş bir tabut.

Gölden göle sızan huzur mu?

Yürekten fırlayan azap mı?

Müridi olmak yine duyguların aslında kerevite çıkan bir hutbede, çatal sesi yalnızlığın.

Sevgiden üreyen mutluluk... bingo!

Sevgiden yana üreyen özlemlerle kendinden geçen şiirleri celp, yüreği de delik deşik eden.

Haykıran dizelerde baş göz ettiğim hüzün.

Tutarsız duygulara da kılıf geçiren kanatsız bir melek.

Kırıklarını aldirmaktansa kırgınlığına sahip çıkan bir insanoğlu.

Kurda kuşa yem olmuş masumiyet belli ki frakı yüreksizliğin hatta gölge misali uçuşan hayallerde dem tutan bağnaz bir rota.

Emsali kayıp hangi mısra ise ve şaftı kaymış bir hikâyede satılmış kahramanlardan olmayan eşrafı olmalı insanın, demekten de kendimi alamadığım.

Şahit tuttuğum geceyi bile men ettim şiirden.

Çalıntı ya da alıntı bir mizansende hüküm süren aşkı da kırağı çaldı, şaşkın kıştan dahi alacaklı iken bahar: belli ki çatık kaşları evrenin, yaftalanmanın verdiği hezimete teslim etti ruhunu.

Sirayet eden yeni bir zincirleme kaza ve eklenti babında huzurun arayışında bir gök taşı... ne gam, yüreğim! Ne sen sor ne de benden çal kalan kırıntılarını mutluluğun.

Kıyama durduğum boşluk.

Aşkı rakım bildiğim bir mezar.

Randımanı düşük hangi yürekse uzak dursun benden.

Yanlı kelimelerin zehrine bandığı iblisin şerrine lanet olsun, demekten bile aciz iken insan...

Öğretiler.

Donatılar.

Yeknesak tevekkül yüklü bir meyyal.

Halbuki, deme hakkımdan da yoksunum.

Doğduğum gün çalındı özgürlüğüm ne de olsa.

Meşakkatli geçmedi hayatım... evet, itiraf ediyorum amma velakin çalındı özgürlüğüm.

Yankısındaım Őhrin, yaftalanan Şiirleri mezarım bildim bileli ölmek çok da cazip geliyor ve yine kürediiim duygulardan yoksunluğumla var olma telaŐım belki de ömrümü delik deşik eden bir mazi ile tüm alıp veremediiim.

Gün yüzlü annemden...

Dervif fitratlı saf yanımdan... sorumluyum iŐte üstelik mahŐer öncesi yürüdüğüm sırat köprüsünde düŐme hakkım bile elimden alındı.

Kölesiyim duyguların; garbındaım hülyaların; dengindeyim arayıŐın aslında mezar bekçilerinden çaldığım geceyi satarken Őeytana ihbar ettiler; ölümüne sevdiğim hayallerimde parandalar attığım Őu melun Őiirlerim yine içimin yaralarına sürdüğüm her bir dize, her bir imge.

Kara gecenin aydınlık yüzü oysa her Őiir.

AŞkın vebalı aslında dokunmaya kıyamadığım melek yüzü sevdanın.

Gün özürlü düşleri var insanların belki de günümü gece bellediğim ve geceyi mesken tuttuğum bir yalnızlık.

Lehçesi bilinmedik bir boşluk aslında aşkın reçinesine bandığım bir girizgâh.

Eteğimdeki taşlarla atın beni boşluğa hatta en yakın denize.

Bata çıka yürümektense varsın lav edin ömrümü.

Őifrem de çalıntı ama aŐklarım asla alıntı değil.

Mezarımda yoksunluklarımla, dualar yollasın annem ve ona öldüğümü söylemeyin.

Yorgun kalbime en iyi gelen yine yorgun kelamın haznesinde güfteler yaktığım ve besteleri kayıp bir ayıpmıŐçasına sevmeye korktuğum insanlar ama sevmekten de kendimi alamadığım...

Bahar yorgunluğu var üzerimde ne de olsa yolunu kaybetti tüm mevsimler.

Hazan misali bir redife düşse keŐke yolum.

Gönül gözümünden damlayan yaşları sadece Tanrı silecektir.

Mevsimsiz gönüllerde toz tutan merhamet yoksunu insanlardan da uzak tutsun beni Tanrı ve aşkın şafağında kim ise vuran yine şakağında aklara rağbet eden güncesinde şiirlerin ta ki tan vaktine kadar yaşamayı ve uyumayı ertelediğim.